

අප ලියන කෙටි කතා හෝ නව කතා බොහෝමයකට අන්දැකීම් පදනම් කර ගැනීම අරමුණක් නොවේ.

අන්දැකීම් යන්නෙහි නිශ්චිත අර්ථය තමාම අන්වීදි - ඇසු දුටු දේ යන්නය. පුළුල් වශයෙන් ගත් කළ වෙනත් කෙනෙකුගෙන් අසා ගත් නොහොත් කියවීමෙන් දුන් දේද ඇතුළත් කළ හැකිය.

අවුරුදු දෙක තුනකට පෙර "පහන" කාර්යාලයට නිර්නාමික ලිපියක් සමග එවනු ලැබූ පොතක් කියවා බලන්නෙයි මා අතට දුන්නේ එහි සංස්කාරකයෙකි. මා එවක 'පහනේ' පොත් විවේචනය ලියූ නිසා ය.

සී.බී. දිසානායක නමැත්තකු ලියූ ඒ පොත "පුන්ඵල පොති හාමුදුරුවෝ" නම් වූවකි. මෙලිබර්න් පන්සලක පටලැවිල්ලක් ගැන



කස්තිරම් බී බී කුරුපු

වඩාම කළ පසු උන්වහන්සේ ඉදිරියට මා කැඳවා ගෙන ගිය ප්‍රායකයා මා හඳුන්වා දුන්නේය. මගේ නම කියන්න එහි සිටි පන්සලේ ලොකු හාමුදුරුවෝ මා ගැන දන්නා බව අගවමින් මම 'පර්ක් ගමන' කියව්වා" යයි පැවසූහ. මගේ එම කෙටි

අත්දැකීම් - නිර්මාණ - ප්‍රතිචාර

කියවෙන හෙයින් ඒ ගැන නොලියා සිටිමු යයි මම සංස්කාරකට කීවෙමි. එදා මා කළ නිර්දේශයේ නිර්වද්‍යතාව ගැන අදත් මා තුළ

මගේ එම කෙටි කතාවේ ප්‍රධාන වර්තය එම ප්‍රායකයා බව උන්වහන්සේ නොදැන සිටියා විය යුතුය. ඔහු හෝ එහි සිටි අන් කිසිවකු එය කියවා නැත. මම මෝඩ සිනාවක් පාගෙන බලා උන්නෙමි.

තර්ක විතර්ක හට ගත්තේය. පිටස්තරයකුගෙන් අසා ගෙන ලියුවකැයි මුලදී මා සිතුවද ඒ පොත ලියූ පුද්ගලයා මෙහි පැමිණ නිවාඩුවක් ගත කොට ගිය බව පසුව දැන ගනිමි.

ශ්‍රී ලංකා ජනාධිපතිවරුන් තුන්දෙනෙකුගේ කියුම් කෙරුම් අළලා ලියවුණු පොත් තුනක් ගැන දැනිමි, පී මලලිගොඩ නමැති කවියා "නුතන දේවදත්ත" නමින් පොතක් ලියා පළ කළේ ප්‍රධානියා ජනාධිපති කාලයේය. එය තහනම් කරන ලදී. රජයේ අමතිවරයෙකුගේ ම අනුදැනුම ඇතිව "සුවර්ත සතරාව" නමින් පොතක් පළ වූයේ ජෛමලාස ජනාධිපති යුගයට පෙරාතුවය. ඔහු අගමැතිව සිටියදීය. පොත ලියුවන් අනාවරණය නොවූවද, පොත් පමණක් නොව මුද්‍රණාලයේ තැබූ අවිච්චි තහනු පවා විනාශ කරනු ලැබීය. තුන්වැනි පොත එනම් වික්ටර් ඇයිවන්ගේ 'වොර රැජින' අද ජනප්‍රිය ගුන්පියක් බවට පත්ව ඇත. එහි කතා නායිකාව නම් ඒ ගැන කිසිදු පියවරක් නොගෙන හිතාබව සිටී.

තුන්දෙනෙකුගේ ප්‍රතිචාර තුන් ආකාරයක විය. කොළඹට නුදුරු පෙදෙසක මුද්‍රණාලයක් පවත්වා ගෙන යන තරමක යමක්කමක් සහිත ලේඛකයෙක් ඇත. ඔහු බොහෝ ජනප්‍රිය ලේඛකයන් පුද්ගලිකව හඳුනන්නෙකි. එබැවින් කිහිපදෙනෙකු සමඟ දිගු ගමනක නිරත වූ ඔහු තමාට මුහුණපාන්නට වූ අන්දැකීම් පිළිබඳ අවිනිත විස්තරයක් කළේය. ඒ පිරිසේ සිටි ඉතා ප්‍රකට නව කතාකරුවකු නමා එදා කී විස්තර අළලා නව කතාවක් පළ කොට ඇති බව ඔහු දැන ගත්තේ කලකට පසුවය. ඔහු මා සමඟ මේ පුවත කීවේ දැඩි අප්‍රකෘති. ඒ මනා නව කතාකරුවා දැන් ඔහුට පෙන්වන්නට බැර ය. මෑත දී දුර බැහැර ගමනක් ගිය මට අනපේක්ෂිත ආකාරයට ප්‍රායකයක් කුකින් විඳීමේ අවසරය උදා විය. නික්මුන් වහන්සේ

කතාවේ ප්‍රධාන වර්තය එම ප්‍රායකයා බව උන්වහන්සේ නොදැන සිටියා විය යුතුය. ඔහු හෝ එහි සිටි අන් කිසිවකු එය කියවා නැත. මම මෝඩ සිනාවක් පාගෙන බලා උන්නෙමි. පුන්සයක් මතු වූයේ නම් උන්තර දෙන්නට සූදානම් විය. මා එම නිවසට පා නැඟුවෙමි.

මට වඩා අසීරු අවස්ථාවලට මුහුණ දෙන්නෝද ඇත. මගේ මතුරුකුගේ පියා කොළඹින් අත පෙදෙසක විදුහල්පති තනතුරක් දැරුවේය. විදුහල්පති තරුණ ගුරුවරයෙක් අලුතින් ආ තරුණ ගුරුවරයක කෙරෙහි පිළිබඳ සිතක් ඇති කර ගත්තේය. පාන්දරින් විදුහලට එන්නට වූ මේ දේන්නා කිසිවෙකු එන්නට කලින් පෙම් රැඳුම් පානා බව විදුල්පතිට ආරුචි විය. ඔහු තරුණ ගුරුවරයා කැඳවා ගිය ශිෂ්‍යාවන්ට තර්ක ආදර්ශයක් නොවන්නටත් විදුහලට තර්ක නාමයක් නොඑන්නටත් වගබලා ගන්නැයි ඔහුට අවවාද කළේය.

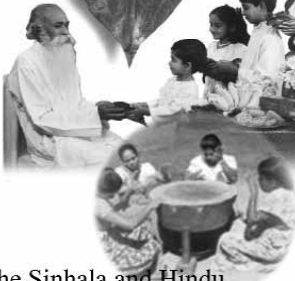
එය නොරැස්සු පෙම්වතා වැඩි කල් නොගොස් වෙනත් තැනකට මාරුවක් ලබා ගත්තේය. එසේ ගියත් ඔහුට හිතට මදිය. විදුහල්පතිගෙන් වාඩුව ගන්නට නිතා ප්‍රකට ලේඛකයකුට කන්දරුණ කීවේය. ලේඛකයා "නොලේඛන" නමින් කෙටි කතාවක් ලියා තමාගේ පොතකට ඇතුළත් කළේය.

පොත පළ වුවාට කලකට පසු ඒ විදුහලට අළුතෙන් ආ ගුරුවරයකුගේ විදුහල්පතිතුමා ඇසුවේ එකම ප්‍රශ්නයයි.

"ඔබේ මහත්මයා නේද හොල්මන ලිව්වෝ?"

ගුරුවරයා කර්බා ගත්තා මිය උන්නර දුන්නේ නැත. විදුහල්පති ඉන්පසු ඒ ගැන කතා කළේ නැත. අර තරුණ ගුරුවරයාට වඩා පැසුණු මුද්දියක් ඔහුට තිබුණේය.

අළුත් ගුරුවරයා නම් දිනපතා හොල්මන නරඹමින් රාජකාරයේ නිරත වූයේ බොහෝම සිරුරුමාරුවෙන් ය.



The Sinhala and Hindu New Year *A force to cement the community.*

By Mathu H. Liyanage

The Sinhala and the Hindu New Year is celebrated nationally in the month of April. It is a month of religious festivities celebrated not only by the Sinhala Buddhists and the Tamil Hindus but also by Christians as Easter (the festival of the Christian Church celebrating the resurrection of Christ on the first Sunday following the first Full Moon) also falls in this month. The New Year has become a symbol of peace and unity in a diverse society of people with various religious beliefs and backgrounds.

In April, when the sun moves from the Meena Rashiya (The House of Pisces) to the Mesha Rashiya (House of Aries), Sri Lankans begin the unique New Year celebrations - unique in the sense that not only the Sinhala Buddhists and the Hindu Tamils celebrate the New Year but also Christians as well as Muslims and other ethnic groups who join in to make it a true national festival.

It is customary for astrologers to fix the date and auspicious times for the New Year and for the various activities that go with it. These festivities, in fact, emanated from and coincide with the end of the harvest season where thank-givings and offerings are profusely made to gods responsible for the bumper harvests.

Legend is that a Prince of Peace called Indradeva wearing a white floral crown descended upon the earth in a white carriage like a space capsule into a sea of milk to ensure peace and happiness for the inhabitants. There is a similar legend connected with the Chinese New Year celebrations, though comparatively different from ours and the objective poles apart, when Nian, a cruel man-eating beast from the mountains, would silently infiltrate the houses to prey on humans. People later learned that Nian was sensitive to loud noises and the colour red, and they began to scare

him away with firecrackers, torches and the decorative use of red colours in their celebrations.

Even natural elements give pre-warning signals before the dawn of the New Year like, for instance, singing of the bird known as Koha, which is said to occur only once at this time of the year, and the blooming of erabadu trees with delightful, bright, red flowers. The vibrant sound of rabban played by women, and the elegant, beautiful village damsels wearing, head-turning, colourful new jackets and cloths displaying their curvaceous bodies who courageously take a fling at the swings that have come up almost in every village; and the playful children lighting firecrackers all go to show that the New Year is in the air.

Nona gathe, the period when the old and the young refrain from material pursuits, even from eating and drinking, is the first ritual observed in the New Year. Once it is over, partaking of kiribath, kavun, kokis, aluva, munkavun - not to mention bananas - with the pol thel pahana (coconut oil lamp) glittering from a corner of the table at which the parents, the elders and the children sit down to enjoy the first meal of the ensuing year. Soon after, exchange of gifts mainly in the form of coins wrapped in betel leaf takes place that is traditionally known as ganudenu (act of receiving and giving). The lavish hospitality and celebrations that follow go on until the oil anointing ceremony that takes place a few days after at an auspicious time. People go back to their normal routines after these customary rites are performed eagerly anxious and mindful of a repeat of next year's celebrations.

The cultural and social significance of the New Year festival is more marked and important in moulding the lives of the younger generation to become better and productive citizens in the future. They learn the good habits of sharing (giving and receiving), respecting their parents and the elders, engaging in religious activities and playing and working peacefully and gleefully with their peers.

The Sinhala and Tamil New Year, which has now been re-invigorated as a national festival, will strongly bind together all communities comprising various ethnic groups with different religious and social backgrounds into a harmonious, interdependent and cohesive social fabric. This is, no doubt, what people look forward to from a democratic and social government committed to these ideals.

Smart Solutions

Audio Video

Professional Quality Advertisements
මහජන අවබෝධය සියලුම වෙළඳ දැන්වීම් සඳහා විමසන්න

Script Writing
Recording
Mixing

Srinath Maddumage 0430077300
Dasun Gajaman 0402 121 825
9402 5380

සන්නසා
අන්තර්ජාලයෙන් කියවන්න
www.sannasa.net